Lliçons de fe i de Covid

El pregoner, el pare Bernat Juliol, durant l'acte, amb el bisbe de Girona, Francesc Pardo, i el president de la junta de confraries, David Fluriach, al fons QUIM PUIG.

Dotze reflexions sobre les lliçons que ens està deixant la pandèmia del coronavirus lligades als dotze passos de la processó del Sant Enterrament de Girona van ser l'eix del pregó amb què el pare Bernat Juliol, monjo gironí de Montserrat, va obrir ahir al vespre la que serà una Setmana Santa atípica a la ciutat. Juliol, que abans de ser monjo havia estat molt lligat a la Setmana Santa gironina com a membre dels Manaies, ja havia de ser el pregoner l'any passat, però l'esclat de la Covid-19 ho va truncar tot. Ahir va fer un pregó amb intenció, així ho va dir, d'incentivar a participar als actes de la Setmana Santa que s'han pogut organitzar i alhora fer un relat d'interès per al públic limitat que podia ser a l'auditori Irla –i la trentena de persones més que ho seguien per Youtube–, realitzant una lectura del moment que estem vivint a partir de les 12 imatges principals de la processó.

La majoria de les reflexions van anar molt més enllà de la fe i la religió, i van tractar aspectes com ara la solidaritat (a partir del pas de la Institució de l'Eucaristia), la solitud (a partir del pas de l'Oració de Jesús a l'hort de Getsemaní), la veritat enmig de l'allau informativa dels últims mesos (a partir del pas de l'Ecce Homo) i la ressituació dels valors cap allò realment important (a partir del pas del Davallament de Jesús). Des del primer pas, el pas de l'Entrada Triomfant de Jesús a Jerusalem, que va lligar a la creença que teníem abans "que el progrés era imparable i no ens podia passar quelcom així" i a la necessitat d'acceptar "que no tot és a les nostres mans, que som persones limitades", fins al dotzè, el pas del Sant Sepulcre, en què va destacar com la pandèmia ens ha posat davant de la mort, una realitat que sovint amaguem quan "és part de la vida", Juliol va oferir petites lliçons sobre la vida en pandèmia, però també de la fe. Així, va subratllar, per exemple, que Crist és l'únic que fa noves totes les coses (a partir del pas de la Trobada de Jesús amb la Mare de Déu) i va reflexionar sobre la sensació que Déu ens ha abandonat (a partir del pas de l'Agonia de Jesucrist). Especial èmfasi va posar en la importància de superar les adversitats "sabent que al final del camí hi ha l'esperança". En va parlar a partir del pas de la Caiguda de Jesús, i també en la conclusió final, en un tretzè pas que no existeix però que va afegir com a tancament: el pas del Sepulcre Buit, com a "símbol de la resurrecció, de la llum i sobretot de l'esperança".

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 26-03-2021, Pàgina 20

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1945001-llicons-de-fe-i-de-covid.html